

[Poulsgaard]

venstres og kristeligt folkepartis galej, der jo utvivlsomt kan opnå tilslutning hos det altid eftergivende fjerde regeringsparti.

Svar (29/1 86):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg kan slet ikke tilslutte mig spørgerens begrundelse for spørgsmålet. Det er en fuldstændig fordrejning af kendsgerningerne at påstå, at farten mod bankerotafgrunden i denne regerings tid er gået hurtigere end nogen sinde før. Det skulle være overflødigt at gå i detaljer med dette, men jeg kan opfordre hr. Poulsgaard til at se bare en lille smule i enten den finansreddegørelse, der blev offentliggjort i december, eller i en hvilken som helst anden oversigt over den økonomiske udvikling i Danmark.

Lønmodtagerne i den offentlige sektor blev i foråret 1985 omfattet af den samme lønramme på 2 pct. i 1. overenskomstår og 1½ pct. i 2. overenskomstår som lønmodtagerne i den private sektor. Hertil kommer arbejdstidsforkortelsen på 1 time, der for de fleste lønmodtagere i den offentlige sektor træder i kraft den 1. januar 1987. Anciennetsbestemte forhøjelser er ikke omfattet af rammen.

For de offentligt ansatte gennemførtes endvidere en videreførelse af den såkaldte tilpasningsklausul, der indebærer, at de offentlige lønninger reguleres med 2/3 af stigningen i de private lønninger ud over rammerne. Det må her tages i betragtning, at lønstatistikken for den private sektor, der benyttes som grundlag for reguleringen, også indeholder ændringer som følge af ændret produktivitet, anciennitet m.v.

Hidtil har tilpasningsklausulen kun medført meget begrænsede reguleringer af lønningerne: 0,23 pct. pr. 1. oktober 1984, 0,39 pct. pr. 1. oktober 1985 og pr. 1. oktober 1986 antagelig omkring 1 pct.

Det var regeringens standpunkt i forbindelse med helhedsløsningen, at de offentligt ansatte lønmodtagere skulle stilles på linie med privat ansatte lønmodtagere. Dette kan ikke ske direkte, idet lønsystemerne er forskellige, men med de nævnte elementer er der efter regeringens skøn opnået den rigtige balance. Regeringen har endnu ikke indledt de nærmere overvejelser vedrørende aftale- og overenskomstfornyelserne for de offentligt

ansatte i foråret 1987, men jeg ser ingen anledning til at ændre den hovedlinje, der som nævnt har været gældende for indeværende overenskomstperiode.

Spm. nr. S 550

Til *justitsministeren* (16/1 86) af:

Connie Hedegaard (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at undersøge muligheden for at etablere en nærpolitistation eller lignende ordning i tilknytning til Christiania?«

Begrundelse

Stikord som vold, kriminalitet og narkotika er ofte blevet nævnt i forbindelse med Christiania. Også af den del af christianitterne selv, som ser med stigende bekymring på udviklingen i den såkaldte »fristad«, hvor f.eks. volden hører med til dagligdagen.

Gang på gang fremhæves det samtidig, at politiet møder store vanskeligheder, når de forsøger at varetage de opgaver, samfundet pålægger dem, hvilket selvsagt er utilfredsstillende. Derfor forekommer det ønskeligt, bl.a. af hensyn til befolkningen i området og af hensyn til retsbevidstheden samt også af hensyn til christianitternes fremtidige forhold til myndighederne, at der etableres et mere rimeligt samarbejde mellem Christiania og politimyndigheden. Dette må være det første krav i relation til, at et flertal i Folketinget uden om regeringspartierne ønsker iværksat konkrete foranstaltninger på Christiania i retning af en lovliggørelse. En permanent tilstedeværelse af f.eks. et nærpoliti ville efter spørgerens opfattelse kunne bidrage til at forbedre samarbejdet mellem Christiania og politiet/myndighederne samt betrygge forholdene for borgerne i området uden for Christiania. Således er det en kendsgerning, at forsøg med nærpoliti har været en succes i andre vanskelige dele af København.

Svar (31/1 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Politidirektøren i København har over for justitsministeriet oplyst, at han i flere år har stilet efter en ordning, hvorefter Christiania skulle være et sted, hvor politiet kunne komme på samme måde som i andre dele af by-